

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยเป็นสังคมที่ใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนา นับเป็นสิ่งล้ำค่าของคนไทย พระพุทธศาสนา มีรายละเอียดที่เป็นระบบการศึกษา ระบบการดำเนินชีวิตที่ชัดเจน ในอดีตพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของสังคมไทยในทุกๆด้าน วัดเป็นสถานที่พึ่งของชุมชน พระสงฆ์มีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขช่วยเหลือชุมชนตามความสามารถและเหมาะสม ประเทศไทยมีประวัติศาสตร์อันชัดเจนซึ่งชาวไทยก็ได้นับถือพระพุทธศาสนาต่อเนื่องมาโดยตลอดจนกล่าวได้ว่าประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเป็นประวัติศาสตร์ของชนชาติที่นับถือศาสนาพุทธ พระพุทธศาสนาจึงเป็นรากฐานด้านวัฒนธรรม และวิถีชีวิต ของคนไทย มีความผูกพันประสานกลมกลืนกับหลักความเชื่อและหลักปฏิบัติในพระพุทธศาสนาตลอดเวลา อันยาวนาน โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางการศึกษาของสังคม เป็นแหล่งคำสั่งสอน และการฝึกอบรม กิจกรรมส่วนใหญ่ที่มีความสำคัญของรัฐก็ดี ของชุมชนก็ดี มีส่วนประกอบ ด้านพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นพิธีการที่เน้นย้ำความสำคัญและเสริมคุณค่าทางจิตใจของมนุษย์ เมื่อการอบรมสั่งสอนให้ความรู้เริ่มที่วัด วัดจึงเป็นแหล่งสถานศึกษาของชุมชน

จากสภาพสังคมในปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยี่ทำให้เกิดความเจริญทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็ว การที่แนวความคิด ค่านิยม และสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป ทำให้คนในสังคมไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับความเปลี่ยนแปลง จึงเกิดปัญหาสังคมขึ้นมากมาย เช่น ศีลธรรมเสื่อม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาวัยรุ่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการว่างงาน ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม คนในสังคมพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ได้ สิ่งที่สนองตอบต่อความต้องการของตนเอง มีการเอาัดเอาเปรียบผู้อื่น จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังที่กล่าวมามีลักษณะของการนิยมในวัตถุ มีวัฒนธรรมของการบริโภคมมากขึ้น ได้มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อระดับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศไทย สะท้อนมโนธรรมสำนึกต่อแก่นหลักของศาสนา จนเป็นสถานการณ์ที่น่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง หากจิตใจของเราไม่มีหลักยึดมั่นเพียงพอ อาจต้องประสบกับความยุ่งยากในการดำเนินชีวิตได้ ศาสนาเท่านั้นที่จะช่วยให้เรามีจิตใจที่มั่นคงและเป็นระเบียบพร้อมที่จะเผชิญ กับความเปลี่ยนแปลงของโลกได้ สถาบันครอบครัวอีกหลายส่วนก็ล้วนประพฤติดีผิดทำนองคลองธรรม

ทั้งการเอาวัดเอาเปรียบ พุจริตในหน้าที่ แข่งแย้งแข่งขัน ซึ่งดีซึ่งเด่น ลักลอบค้าขายสิ่งผิดกฎหมาย และสารเสพติด

โดยปราศจากมโนสำนึกทางศีลธรรม นักเรียนนักศึกษาบางส่วนก็ไม่สนใจศึกษาเล่าเรียน เกิดการมั่วสุมตามสถานเริงรมย์ เสพสิ่งเสพติด ยกพวกตีกัน พฤติกรรมแสดงออกทางกาย วาจา ไม่เหมาะสม ซึ่งถ้าหากประชาชนโดยทั่วไปไม่ยึดมั่น ในหลักธรรมของศาสนาแล้ว อาจจะต้องประสบกับความยุ่งยากในชีวิต หากความสงบสุขไม่ได้เกิดความเดือดร้อน สร้างปัญหาให้กับสังคมและประเทศชาติในที่สุด วัดซึ่งเคยเป็นสถาบัน ที่มีความสำคัญ ในการประกอบพิธีกรรมและเป็นสถานศึกษา เมื่อมีการปฏิรูปทางการศึกษา พระภิกษุและผู้นำทางศาสนาซึ่งเคยทำหน้าที่ครู คณาจารย์ในการ ศึกษาอบรมสั่งสอน เด็กและเยาวชน จึงพลอยหมดบทบาท การยอมรับในฐานะที่พึ่งทางจิตใจก็ลดน้อยลง

โรงเรียนวิถิพุทธเป็นโรงเรียนรูปแบบใหม่ของสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นแนวคิดที่ผ่านการกลั่นกรองจากพระเถระผู้ใหญ่ในพระพุทธศาสนา โรงเรียนวิถิพุทธคือโรงเรียนปกติทั่วไป ที่นำหลักธรรมในพระพุทธศาสนามาใช้ในการบริหาร กลยุทธ์ในการนำโรงเรียนไปสู่การเป็นโรงเรียนวิถิพุทธที่สมบูรณ์แบบ และการบริหารจัดการของโรงเรียนวิถิพุทธ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ตลอดจนบุคลากรทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจแนวคิดของโรงเรียนวิถิพุทธอย่างถ่องแท้ บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะนำพาโรงเรียนวิถิพุทธสู่เป้าหมายความสำเร็จทางการศึกษา เป็นการสนับสนุนผู้เรียนพัฒนาตามหลักพุทธธรรมอย่างบูรณาการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาชีวิตให้สามารถ กิน อยู่ ดู ฟัง เป็นวัฒนธรรมแสวงปัญญา การจัดสภาพการเรียนการสอนจะส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เกิดการพัฒนาทั้งด้านกาย ด้านความประพฤติ ด้านจิตใจ ด้านปัญญา เพื่อประโยชน์ในการในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมเป็นไปตามคุณค่า ในการบริหารงานโรงเรียนวิถิพุทธผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะที่ดีมีวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับหลักพุทธธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีพรหมวิหารธรรมประจำใจ มีความซื่อสัตย์ จริงใจในการทำงาน มีความเข้าใจที่ถูกต้องในพระรัตนตรัย นับถือและศรัทธาในพระพุทธศาสนา

จากสภาพความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนวิถิพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต ๒ ตลอดจนแนวทางที่สำคัญในการบริหารจัดการอันจะช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานในโรงเรียนวิถิพุทธบรรลุและขยายผลสำเร็จยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการส่งเสริม และพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ ในเด็กและเยาวชน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับ

ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยสร้างสำนึกในความเป็นไทย ความเป็นครอบครัว การเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถีพุทธสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถีพุทธสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตของการศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ ตามแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ มีองค์ประกอบจำนวน ๕ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านกายภาพ
๒. ด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต
๓. ด้านการเรียนการสอน
๔. ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์
๕. ด้านการบริหารจัดการ

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ๑) ผู้บริหาร ๒) ครูผู้สอนโรงเรียน วิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ จำนวน ๓๖ โรงเรียนมีผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน ๕๐๕ คน

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนซึ่งผู้วิจัยได้ คำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ คำนวณได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๕๒ คน จากประชากรทั้งหมด ๕๐๕ คน และสุ่มจาก ๓๖ โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕ โรงเรียน ดังปรากฏตามแผนภูมิที่ ๑.๑

ขนาด โรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	ประชากรทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง
กลาง	๑. โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ	๗๖	๓๘
ใหญ่	๒. โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง	๗๕	๔๐
ใหญ่	๓. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	๘๔	๔๒
ใหญ่พิเศษ	๔. โรงเรียนบดินทร์เดชา(สิงห์ สิงหเสนี)	๑๕๓	๗๘
ใหญ่พิเศษ	๕. โรงเรียนนวมินทราชูทิศ	๑๐๕	๕๔
รวม		๕๐๕	๒๕๒

แผนภูมิที่ ๑.๑ แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

๑. โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เขตห้วยขวาง
๒. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง
๓. โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เขตบึงกุ่ม
๔. โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เขตบึงกุ่ม
๕. โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง เขตบึงกุ่ม

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัย ในปีการศึกษา ๒๕๕๓

๑.๔ สมมติฐานการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

๑. ผู้บริหารและครูที่มี เพศ ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถิพุทธ แตกต่างกัน
๒. ผู้บริหารและครูที่มี อายุ ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถิพุทธ แตกต่างกัน
๓. ผู้บริหารและครูที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถิพุทธ แตกต่างกัน
๔. ผู้บริหารและครูที่มี ประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถิพุทธ แตกต่างกัน

๕. ผู้บริหารและครูที่มี ตำแหน่ง ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร
โรงเรียนวิถิพุทธ แตกต่างกัน

๖. ผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของ
ผู้บริหารโรงเรียนวิถิพุทธ แตกต่างกัน

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑. **สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน** หมายถึง โรงเรียนที่ดำเนินการโครงการโรงเรียนวิถิพุทธ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต ๒

๒. **ผู้บริหาร** หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
หรือ ผู้ที่รักษาการในตำแหน่ง ดังกล่าว ในสถานศึกษาที่ดำเนินการตามโครงการโรงเรียนวิถิพุทธ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต ๒

๓. **บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนวิถิพุทธ** หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียน นำ
หลักธรรมในพระพุทธศาสนาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อให้เป็นโรงเรียนวิถิพุทธที่สมบูรณ์แบบ
มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งครูผู้สอน นักเรียน และบุคลากรทุกฝ่าย

๔. **ครูผู้สอน** หมายถึง ครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาที่ดำเนินการโรงเรียนวิถิพุทธ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต ๒

๕. **โรงเรียนวิถิพุทธ** หมายถึง โรงเรียนที่ดำเนินงานโดยนำหลักธรรม ทาง
พระพุทธศาสนาใช้ในการบริหารจัดการ และพัฒนาผู้เรียนโดยรวมของสถานศึกษา โดยแบ่งเป็น
๕ ด้าน ได้แก่

๑) **ด้านกายภาพ** หมายถึง โรงเรียนวิถิพุทธได้จัด อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม
ห้องเรียน และแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริม การพัฒนา สติ สมาธิ และปัญญา เช่นมีศาลาพระพุทธรูปเด่น
เหมาะสมที่จะชวนให้ระลึกถึงพระรัตนตรัยอยู่เสมอ มีมุมหรือห้องให้ศึกษาพุทธธรรม บริหารจิต
เจริญภาวนาเหมาะสมหรือมากพอที่จะบริการผู้เรียน หรือการตกแต่งบริเวณให้เป็นธรรมชาติหรือ
ใกล้เคียงธรรมชาติ ชวนให้มีใจสงบ และส่งเสริมปัญญา มีการจัดทำป้ายนิเทศ ป้ายคติธรรม คำขวัญ
เพลงกระจายเสียงเป็นเพลงที่ส่งเสริม สมาธิและประเทืองปัญญา

๒) **ด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต** หมายถึง โรงเรียนวิถิพุทธจัดกิจกรรม วิถี
ชีวิตประจำวัน ประจำสัปดาห์ หรือในโอกาสต่างๆเป็นภาพรวมทั้งสถานศึกษา ที่เป็ นการปฏิบัติ
บูรณาการทั้งสติ สมาธิ และปัญญา โดยเน้นการมีวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมของการกิน อยู่ ดู ฟัง ด้วย
สติสัมปชัญญะ เพื่อเป็นไปตามคุณค่าแท้ของการดำเนินชีวิต โดยมีกิจกรรมตัวอย่างเช่น กิจกรรม
สวดมนต์ไหว้พระ ก่อนเข้าเรียนและก่อนเลิกเรียนประจำวัน มีกิจกรรมรับศีล หรือทบทวนศีลทุก

วัน อาจเป็นบทกลอนหรือเพลง เช่นเดียวกับกิจกรรมแม่ เมตตา มีกิจกรรมทำสมาธิรูปแบบต่างๆ มีกิจกรรมพิจารณาอาหารก่อนรับประทาน มีกิจกรรมอาสาพิเศษ มีกิจกรรมประเมินผลการปฏิบัติธรรม มีการสวนคัมภีร์ ฟังธรรมประจำสัปดาห์ มีกิจกรรมบันทึกและยกย่องการปฏิบัติธรรม มีการปฏิบัติกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งศาสนพิธีต่าง ๆ

๓) **ด้านการเรียนการสอน** หมายถึง โรงเรียนวิถิพุทธมีการจัดหลักสูตร สถานศึกษา หรือจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการพุทธธรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการพัฒนา ผู้เรียนด้วยหลักพุทธธรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ที่สะท้อนการพัฒนาไตรสิกขาไปพร้อมๆกัน การจัดหน่วยการเรียนรู้ทุกชั้นให้มีการบูรณาการพุทธธรรมในการเรียนรู้และปฏิบัติ มีการนำหลักธรรมมาเป็นฐานการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ในชีวิตประจำวัน มีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใฝ่รู้และแสวงหาความรู้ด้วย ตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ครูสร้างบรรยากาศกระตือรือร้น จูงใจ ทำท่ายให้อยากรู้สนุกเพลิดเพลินกับการเรียน มีการ จัดกิจกรรมบริหารจัดการกำหนดสติก่อนเรียนก่อนการแข่งขันทักษะและก่อนนอนอย่างสม่ำเสมอ ประสานร่วมมือกับวัด เจริญวิทยากร ผู้มีภูมิปัญญาทางพระพุทธศาสนา มาสอน มีการนำนักเรียนไปเรียนรู้ที่วัดหรือสถานที่ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ประจำของโรงเรียนมีการประเมินผลตามสภาพจริง

๔) **ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์** หมายถึง โรงเรียนวิถิพุทธได้ส่งเสริมบรรยากาศใฝ่ เรียนรู้ และพัฒนาไตรสิกขาหรือส่งเสริม การมีวัฒนธรรมแสวงปัญญา และมีปฏิสัมพันธ์ที่เป็นกัลยาณมิตรต่อกัน มีบรรยากาศของการเคารพอ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส การมีความเมตตา กรุณาต่อกัน ทั้งครูและนักเรียน การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ของผู้บริหารและครู ลด ละ เลิกอบายมุข ถือศีล ๕ มีพรหมวิหาร ๔ มีการปฏิบัติ ตนต่อผู้ได้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชา มีความซื่อสัตย์และจริงใจในการปฏิบัติงาน มีความศรัทธาในพระพุทธศาสนา มีวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับหลักพุทธธรรม มีความเป็นกัลยาณมิตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญาและเข้าใจพัฒนาตามหลักไตรสิกขา มีการส่งเสริมบุคลากรและนักเรียนให้ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น ให้นักเรียน ดำเนินชีวิตตามแบบ เศรษฐกิจพอเพียงมีการ บริโภคในปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมดูแลร่างกายให้สะอาดเรียบร้อย ดำรงชีวิตที่เกื้อกูลต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา สามารถพึ่งพาตนเองได้ทำงานเลี้ยงชีพที่สุจริตมีความกตัญญูรู้คุณ มีจิตใจเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แบ่งปัน ทำงานและเรียนรู้อย่างตั้งใจ อดทน ขยันหมั่นเพียร มีความศรัทธาและเข้าใจในพระรัตนตรัย

๕) ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง โรงเรียนวิถิพุทธได้ร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และวัด ในการดำเนินงานตามโครงการโรงเรียนวิถิพุทธ ๓ สร้างความตระหนักและศรัทธา รวมทั้งเสริมสร้างปัญญาเข้าใจในหลักการและวิธีดำเนินการโรงเรียนวิถิพุทธร่วมกัน มีวิสัยทัศน์ เป้าหมาย แผนพัฒนา มีคณะกรรมการดำเนินงาน คณะกรรมการที่ปรึกษา ปลุกฝังศรัทธาสร้างเสริม ปัญญาในพระพุทธศาสนา มีการนิเทศ กำกับติดตาม ตรวจสอบประเมินผล ร่วมสัมนนาเพื่อรับฟัง ประสพการณ์การดำเนินงานโรงเรียนวิถิพุทธของสถานศึกษาอื่นๆ เพื่อนำมาปรับ ใช้ให้เกิด ประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษาของตนเองในโอกาสต่อไป

๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับ

๑.๕.๑ ได้ทราบถึง บทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถิพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนวิถิพุทธให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

๑.๕.๒ ได้ทราบถึง ผลการเปรียบเทียบ บทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนวิถิพุทธ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

๑.๕.๓ ได้รับความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนวิถิพุทธจากผู้เกี่ยวข้อง และ ผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนวิถิพุทธในเขตพื้นที่การศึกษาสามารถประสานความร่วมมือพัฒนา ตามแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้รับความร่วมมือและ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่เหมาะสม